

KANADSKÉ LISTY

Second Class Mail, Reg. No. 3088

388 Atwater Ave., Mississauga, Ontario, L5G 2A3, Canada. Tel. /905/ 278-4116.

No. 11, Vol. 29., listopad-November 1995.

Když se vydavatel t.l. pultuokrát stalo, že ho nemohl vidět na ulici překvapil. Otázkou, zda je David Thomas, tak se začal o svého "dvojníka" zajímat. A konečný výsledek byl, že dostal jeho fotografii s věnováním. David Thomas /na obrázku/ je šéfem obřího konglomerátu v pohostinství WENDY'S, v kterém pracuje přes 130.000 lidí. Centrála v Dublin, Ohio čítá 600 osob. Protože nedávno koupili síť kanadské firmy TIM HORTON'S, bude firma WENDY'S v Kanadě víc a víc známější. Čím se liší jejich karbanátky od jiných? Petr Beneš ze St. Catharines by asi řekl, že chutnají "jako u maminky". Je možné, že se o rozdíl mohou v dohledné době přesvědčit také Pražáci, kde už jsou restaurace MCDONALD a HARVEY'S a není pochyb o tom, že WENDY'S/TIM HORTON budou následovat. Byly dohady, že zakladatel firmy David Thomas je českého původu; na dotaz odpověděl, že své pravé rodiče nepoznal, protože šest týdnů po svém narození /2.7.1932 v Atlantic City, NJ/ ho adoptovala rodina Rex Thomase v Kalamazoo, MI. Už ve 12ti letech vozil na kole potraviny pro malý konzum v Knoxville, Tennessee. Po skončení stupně 10, začal pracovat na plný úvazek v pohostinství. V r.1992 založil Dave Thomas Foundation for Adoption. Navíc je známý jako štedrý podporovatel celé řady organizací, které se starají o blaho dětí. Náš obdiv patří elánu tohoto muže!

Tato skupina obětavých členů Společnosti pro zachování památky Ležáků umožňuje, že se každý rok koná v prostorách nacisty zničené obce pietní tryzna. Jednatel Společnosti je dr. M. Vondráček z Včelákova; předsedkyně ing. Jiřina Slámová z Chrudimě je na snímku z r.95 osmá zleva. Citelně chyběli letos bratři Petr a Pavel Vaškovi z Medlešic. Tryzna v r.96 bude v neděli 23.6.

Na tábory YMCA do Spojených států

Sdružení YMCA je dobrovolné, nepolitické sdružení, které je postaveno na křesťanských základech. Ve více než 100 státech světa sdružuje na 32 milionů členů. V ČR působí od roku 1990. Jeho klubová činnost zahrnuje mj. program pro rodiny, dětské centrum, program pomoci mladým lidem, kteří se ocitli v krizových situacích. Klubové aktivity zahrnují letní prázdninové pobyty.

Pohovory a výběr účastníků na letní tábory pořádané sdružením YMCA v roce 1996 v USA se uskuteční 4. listopadu 1995 v sídle brněnské organizace YMCA na Moravském náměstí. Jak informovala Eva Menšíková z YMCA v Brně, hlavními předpoklady pro výběr účastníků je dobrá znalost jazyka, přizpůsobení se pravidlům a zkušenosti z tábořnického života. Vybraní mladí lidé budou 8 - 9 týdnů pečovat o děti, pracovat v kuchyni, pomáhat tělesně postiženým apod.

„V loňském roce jsme posílali do Spojených států pět lidí, kterým jsme zaplatili polovičku letenky. Americká strana hraje pobyt, stravu a kapesné. Vybraní účastníci během prvního týdne v Americe absolvovali informační soustředění a po skončení tábora ještě využívali možnosti cestovat po Americe,“ uvedla Menšíková. (P. 31A-45)

* Pan Novák musel jít na operaci. Na operačním sále stojí mohutný chlap v bílém plášti a v ruce drží kladičkovitý otmotáný gumou. Pan Novák celý vyjevený se ptá:

„Co to má znamenat, pane doktore?“
„Jen zachovejte klid, my teď tak uspáváme. To víte, šetříme, kde se dá.“

Douglas Fisher:

One-of-a-kind Canadians

It's time for me to be grateful for two colleagues, one of whom, Dave McIntosh, has left us forever; the other, Lubor Zink, has just been decorated with the highest award of the new Czech republic.

Both were members of the parliamentary press gallery for more than three decades, McIntosh largely as a reporter on defence and international affairs for The Canadian Press, Zink as political columnist, first for the Telegram, then for the Sun.

Both men were war veterans. Their battle honors suggest they were war heroes, but neither had much time for being thought of as exceptional. In fact, the best-known book McIntosh wrote, *Terror in the Starboard Seat*, spoofed heroes — in this case himself and the Mosquito pilot he served as navigator, a fearless one, always ready for another and harder target to strafe or bomb.

Many young journalists on the Hill found both men crusty, if not curmudgeonly. Both had an intense earnestness, well laced with scepticism. Neither cared for the flower children generation's antics and themes. I most admired them for their stubborn bravery in the face of critical reactions from politicians or publishers to what they wrote. Neither would back up or recant.

Of course, Lubor Zink never disguised his political line or mission. He is a persistent, vigorous anti-Communist and, even more, anti-Russian, understandably since he escaped the Russians and death in 1948 by the skin of his teeth. After he began his ceaseless columns here, warning of the USSR as mankind's threat, he became the target of Russian abuse, a lot of it scornful from Canadian fellow-travellers. Most Canadians won't appreciate the signal honor represented by the gold medal pinned on Lubor by Czech President Vaclav Havel for his service to "democracy and the cause of freedom."

Original Canadians I've been fortunate to observe and know — Dave McIntosh and Lubor Zink.

"Toronto SUN", 15 Nov. 1995.

Profesor Skilling znovuobjevil T. G. Masaryka

Praha (Od našeho spolupracovníka) - Co z předválečné Masarykovy činnosti se poděpalo na jeho státnickém triumfu a v čem vlastně spočívá kontinuita jeho života - to je téma knihy kanadského politologa a historika H. Gordona Skillinga nazvané T. G. Masaryk - Proti proudu 1882-1914. V předkladu Vojtěcha Svátka vyšla v nakladatelství Praž. Je to první Skillingova kniha vydaná u nás, ačkoliv česky - v roce 1988 v nakladatelství manželů Škvoreckých v Torontu - vyšly Listy z Prahy: Skilling jako student zažil v Praze Mnichov i březen 1939 u pražské události v "Listech" popsal bystrým žurnalistickým stylem prozrazujícím citovou účast. Československu ostatně zůstal věrný i za jeho hranicemi - za podporu disentu v dobách komunistické totality dostal v roce 1992 Řád Bílého lva.

Legenda praví, že prvního téměř pětadesát let svého života byl T. G. Masaryk osamělým bojovníkem na české politické scéně - za lepších časů rebel, za horších vysmíváný "dalajláma", "travič myslí", "Napoleon", "papež" nebo rovnou psáncem (například během hilsneriády). Za první světové války se však v emigraci "zasloužil o stát" - a v něm se jako jeho první prezident v nejkratší možné době stal idolem, charismatičtým vůdcem.

Skilling osvěm Masaryka nesleduje chronologicky, ale rozdělil si zkoumané období do deseti tematických kapitol - rozebírá jeho působení na univerzitě, názory na demokracii, politickou činnost, vztahy ke Slovákům a Židům, hodnotu jeho pojetí náboženství a takzvané ženské otázky, popisuje jeho účast v zahraniční politice i při hájení české nezávislosti.

Autor vnímá Masaryka jako muže, jehož myšlenky a činy vždy nakonec vyústily v politice, který však přesto směřoval především k etickým náboženským a mravním Otud asi pramení zdroj nesnázi s Masarykovým myšlenkovým odkazem - především proto Masaryk nikdy nedospěl k myšlenkové syntéze, takže jeho ústřední teze, rozrušené ve spisech, je nutné (jak Skilling mnohokrát připomíná) obtížně dohlédnout. Navíc ačkoli se

Masaryk dopracoval k určitým závěrům, rád je v dalších textech zpochybňoval - když si něčím nebyl jist, nepředstíral opak a prostě to napsal. Jeho dílo je proto pohyblivé, zvláštním způsobem neuchopitelné. Skilling to ukazuje třeba na Masarykově pojetí náboženství: jeho středobodem je příkaz "miluj bližního svého", a vše ostatní - božská autorita, církevní hierarchie atd. - je postaratel-ným doplňkem (náboženství proto Masarykovi často splyvalo se socialismem). Věřil v Boha, ale v toho svého, který se žádnému jinému Bohu nepodobal - takže ho za heretika pokládali kromě katolíků i protestanti. I jeho pojetí socialismu obsahovalo tolik výhrad, že už vylučovaly možnost stát se členem jakékoli socialistické strany. Unikál svým současníkům, podobně jako uniká dnes, kdy jeho slohy stojí v každém okresním městě, ale jeho knihy skoro nikdo nevydává ani nečte.

Skillingova kniha by to mohla změnit - neseřazené řadí, podstatně vyzdvihuje a celek vnímá v souvislostech. Výsledný portrét TGM je živý i dosti nový - třeba tam, kde v chladném sociologovi a cititeli comteovské pozitivistické metody je odhalen snivý vizionář. Skilling Masaryka polidštuje i tím, že ukazuje dobovou omezenost jeho myšlení - přestože k Masarykovi doba vysílala signály o tom, že rozhodující slovo budou mít ve 20. století mocné síly, jež leží mimo rozum a vědomí, trval na své víře ze století devatenáctého, víře v lineární pokrok, zručnou, spásitelnost lidstva vzděláváním apod.

Bez ohledu na Masarykovy omyly však Skillingova kniha ukazuje, že Masaryk v letech svého předválečného pražského působení rok po roce stoupal k pomyslennému vichřici. Od sporů kulturních k politickým, od pražské politické scény k vídeňské, od austroslavismu k protirakouskému odboji. První světová válka mu umožnila realizovat své víze způsobem, který byl v mírových dobách nemyslitelný. To však nemění nic na faktu, že před válkou, za války i po ní jde o tohož - kromoběžně složitého - muže

HPF 32, 1-45 PAVEL KOSATÍK

Kanadské Listy

INDEPENDENT MONTHLY
IN CZECH LANGUAGE.

Publisher and Editor: Mirko Janeček.
Tel. /905/ 278-4116.

Články, objednávku inserátů, opravy
adres a předplatné lze poslat na:
"Kanadské Listy", 388 Atwater Ave.,
Mississauga, Ont. L5G 2A3, Canada.

Předplatné na 1 rok:

Kanada ...	\$ 12:00
USA, jako tiskopis ...	\$ 22:00
domov, jako tiskopis ...	\$ 24:00
USA, letecky ...	\$ 28:00
domov, letecky ...	\$ 34:00

Čtenářům v České republice:

Dobrovolné předplatné v koru-
nách lze zaslat na adresu:
Favel Svoboda, Na Vyhlídce 175,
252 63 Roztoky u Prahy.

ZE ŽIVOTA KRAJANŮ

Podle listu "Prague Post" z 1.8. chce firma Baťa podnikat znovu na Slovensku, pokud jí vláda vrátí dřívější majetek. Baťa zaměstnával na Slovensku v r. 48 na 45.000 osob. Stanovisko Josefa Suchy, který mluví údajně za ministra ekonomie, že Baťa musí jednat s dnešními majiteli. --Petice vyžadující zrušení vizové povinnosti pro občany ČR kan. ministru imigrace poukazuje na fakt, že Slovinci a Maďari nemají o kan. návštěvní víza žádat. Kopii dopisu pošleme zájemcům na požádání. --Setkání s gen. řediteli největších českých firem bude v Torontě 27-28. 11. a v Ottawě 29-30. 11. Další informace: život, ale díky péči své matky se vyléčil. Bojoval v úseku Vašek, pod velením pplk. gšt. Sv. Rozmary. Ve vodě /v pražské Vltavě/ byl jako doma, ale není známo, kdy sehrál roli plavčíka ve filmu "Vlajky korsarů". Po únoru 48 se objevil v Anglii a pracoval na americké let. bázi. Aby byl po boku nemocné matky, na které lpěl, vrátil se do Prahy. Když matka zemřela, po srpnu 68 odešel do ciziny. Usadil se v Kanadě a jeho prvním zaměstnáním byla instalace TV antén na střechách. Měl štěstí, že našel perfektní manželku v Dagmar, také sportovkyni. /Kdo si vzpomene, že na protest proti invazi se pokusila o přeplavání jezera Ontário?/ Otakar uvedl do pořádku dům, který koupil, směrem do zahrady přidal "kapitánský místek" a na dveře garáže namaloval scénu, jak loď vplouvá do bezpečného přístavu. Obrázek těch dveří se objevil v místním tisku a odborníci se shodli, že má i jako malíř nadání. Ve chvatu každodenního života vzpomínal na matku, jako na bezpečný přístav a z jeho posísta-losti je úryvek básně, která mu, jak říkal, "přišla do hlavy": "Člověk se světem plahočí a neví kde by se zastavil, kde tu svůj stánek života na klidné místo postavil. Ten kdo má svoji maminku, nemá se čeho bát. Já mám jen na ni vzpomínku. Odešla dříve spát". Někteří z našich čtenářů si vzpomenu, že Otakar sehrál klíčovou roli, když právníci doma začali vyžadovat od příbuzných doma poplatek v tvrdé měně, když začaly soudní procesy za opuštění republiky bez povolení. StBáci přišli v té době také k paní Šindelářové a přikázali jí, aby napísala synovi do Kanady o 500 dolarů, jinak že zabaví její nábytek. Otakar se rozhodl, že za pomoci přátel v kanadském veřejném životě svůj případ zveřejní, tak že se dostal do rukou poslanců federálního parlamentu. Československý komunistický velvyslanec v Ottawě byl předvolán na kanadské zahr. ministerstvo a požádán, aby vydránil z Prahy zastavil, že ruší klid kanadských občanů. Netrvalo týden a tehdy prezident Husák oznámil na kom. aktivu v Pardubicích, že poplatky v tvrdé měně si vymysleli právníci bez vědomí vlády. Nebojácná akce Otakara Šindeláře pomohla mnohým jiným lidem, kteří se ocitli v podobné situaci. Za všechny přátele i za krajany se s Otakarem 10. 11. rozloučil jeho dlouholetý spolupracovník Ken Kušn a známý místní lékař dr. Dobin. Buď mu kan. země lehkou!

Baťa vstupuje na rakouský trh

VIDEN - Jedna z největších obuvnických firem na světě - Baťa - chce nyní otevřít patnáct poboček také v Rakousku. Jak sdělil ve Vídni majitel koncernu Tomáš Baťa (83), rakouští obchodníci uzavřou s firmou licenční smlouvy o prodeji. MSP 2/11/95

NAŠE ROVY

Když nám paní Dagmar Šindelářová z Niagara Falls, Ont. oznámila, že dne 5. listopadu t.r. po srdečním záchvatu zemřel její manžel Ota Šindelář, 66, byl to jednoduše šok. Otakar byl známý jako mistr všestranný sportovec a pomohl mnoha lidem jako instruktor a ředitel střediska Vic Tanny's, včetně p. starosty města. Přes 10 let byl ředitelem místní YMCA. Není divu, že na jeho pohřeb 10. 11. přišlo několik set zarmoucených lidí. Otakar Šindelář se narodil 28. 4. 1929 v Praze. Za války pracoval jako učen s obchodě se sportovními potřebami Lesalov poblíž Václavského náměstí. Dne 5. května 45 se svolením šéfa /jako 16ti-letý/ šel bojovat proti okupantům. Málem přišel o život, ale díky péči své matky se vyléčil. Bojoval v úseku Vašek, pod velením pplk. gšt. Sv. Rozmary. Ve vodě /v pražské Vltavě/ byl jako doma, ale není známo, kdy sehrál roli plavčíka ve filmu "Vlajky korsarů". Po únoru 48 se objevil v Anglii a pracoval na americké let. bázi. Aby byl po boku nemocné matky, na které lpěl, vrátil se do Prahy. Když matka zemřela, po srpnu 68 odešel do ciziny. Usadil se v Kanadě a jeho prvním zaměstnáním byla instalace TV antén na střechách. Měl štěstí, že našel perfektní manželku v Dagmar, také sportovkyni. /Kdo si vzpomene, že na protest proti invazi se pokusila o přeplavání jezera Ontário?/ Otakar uvedl do pořádku dům, který koupil, směrem do zahrady přidal "kapitánský místek" a na dveře garáže namaloval scénu, jak loď vplouvá do bezpečného přístavu. Obrázek těch dveří se objevil v místním tisku a odborníci se shodli, že má i jako malíř nadání. Ve chvatu každodenního života vzpomínal na matku, jako na bezpečný přístav a z jeho posísta-losti je úryvek básně, která mu, jak říkal, "přišla do hlavy": "Člověk se světem plahočí a neví kde by se zastavil, kde tu svůj stánek života na klidné místo postavil. Ten kdo má svoji maminku, nemá se čeho bát. Já mám jen na ni vzpomínku. Odešla dříve spát". Někteří z našich čtenářů si vzpomenu, že Otakar sehrál klíčovou roli, když právníci doma začali vyžadovat od příbuzných doma poplatek v tvrdé měně, když začaly soudní procesy za opuštění republiky bez povolení. StBáci přišli v té době také k paní Šindelářové a přikázali jí, aby napísala synovi do Kanady o 500 dolarů, jinak že zabaví její nábytek. Otakar se rozhodl, že za pomoci přátel v kanadském veřejném životě svůj případ zveřejní, tak že se dostal do rukou poslanců federálního parlamentu. Československý komunistický velvyslanec v Ottawě byl předvolán na kanadské zahr. ministerstvo a požádán, aby vydránil z Prahy zastavil, že ruší klid kanadských občanů. Netrvalo týden a tehdy prezident Husák oznámil na kom. aktivu v Pardubicích, že poplatky v tvrdé měně si vymysleli právníci bez vědomí vlády. Nebojácná akce Otakara Šindeláře pomohla mnohým jiným lidem, kteří se ocitli v podobné situaci. Za všechny přátele i za krajany se s Otakarem 10. 11. rozloučil jeho dlouholetý spolupracovník Ken Kušn a známý místní lékař dr. Dobin. Buď mu kan. země lehkou!

Smrt J. Masaryka bude objasněna

Smrt bývalého ministra zahraničních věcí Jana Masaryka bude již v dohledné době objasněna. Vyšetřovatelé Úřadu dokumentace a vyšetřování zločinů komunismu (ÚDV) se v současné době snaží dokázat přímou či nepřímou vinu na jeho smrti několika osobám, které v době jeho smrtelného pádu prováděly v jeho bytě domovní prohlídku. Označil to tiskový mluvčí ÚDV Tomáš Hornol. „Vyšetřování je ztěžováno tím, že od činu uběhla dlouhá doba a navíc mnoho stop bylo zahazeno Státní bezpečností, která tento čin zpočátku vyšetřovala. Domněnka, že smrt Jana Masaryka přímo či nepřímou zavinilo šest osob, které v jeho bytě prováděly domovní prohlídku, již ale byla potvrzena. Nyní doufáme, že se nám podaří tyto lidi obvinít z trestného činu. Někteří z nich jsou totiž ještě živi," konstatoval Hornol. Vyšetřovatelé tohoto případu zatím neví, zda J. Masaryk, který měl panický strach z násilí, spadl ze žimpy sám, nebo z něj byl shozen. „Státní bezpečnost, neprovedla ani rekonstrukci. I tehdejší fotodokumentace nebyla nijak na úrovni," prohlásil Hornol. Syn prvního československého prezidenta Tomáše Garrigue Masaryka Jan Masaryk byl 10. března 1948 nalezen pod okny svého služebního domu. Stalo se tak poté, co po únorovém převratu v roce 1948 odmítl podat demisi. ŠP 2/11/95

Z České republiky

Víte, že ve Skutči mají "Seucous-kou muziku" s kapelníkem Josefem Skálou? A stále aktivní je pěvecký sbor "RUBEŠ" pod taktovkou V. Weisbauera. -- Dvě svázané knihy vý-
tisků "Kan. Listů" od června 1980 jsou k nahlédnutí veřejnosti v Náprst-
kově Muzeu, Betlémské nám. 1, 110 00 Praha 1. Kurátorkou kraja-
nských sbírek je dr. Milena Secká. -- Tzv. Baťova trať/ mezi Otrokovicemi a Vizovi-
cemí/ se zatím privatizovat nebude. Řekl to nový ministr dopravy Vlad.
Budinský. -- Malá oprava: žádosti o návštěvní víza do Kanady nebudou něk-
teré české agencie vyřizovat, ale jen žádosti předávat na kan. konzulát
do Vídně, kde rozhodnou. Agencie v ČR mají formuláře žádostí. -- Luxusní
revue "Země Koruny české" stále vychází. Šéfredaktorkou je PhDr. V. Tur-
ková. Vydává ORBIS, Vinohradská 46, 120 41 Praha 2. -- Josef Hlinomaz /19
14-1978/ byl poctěn vydáním cyklu jeho kreseb v publikaci K. Poláčka
"Bylo nás pět". -- Soukromý hřebčín Favory se nachází v obci Benice u Be-
nešova, jižně od Týnce n. Sázavou. Odtamtud šla do

Houbařský atlas právě včas

Tentokrát si dovoluji představit HOU-
BARSKÝ ATLAS autorů J. a M. Erhar-
tových, který se v r. 1994 zrodil v naklada-
teřství TINA Vimperk. Do rukou veřejnosti
se dostává za cenu kolem 280,- Kč vskut-
ku reprezentativní obrazová publikace,
představující 360 vesměs běžných druhů
u nás se vyskytujících hub. Každý obrázek
provází stručný a výstižný popis s uvede-
ním konzumovatelnosti, jež je zvýrazněna i
piktogramem, takže se k vyobrazenému
druhu snadno zapamatuje. Přitom jedno-
tlivé slovní popisy nejsou zatíženy komplico-
vanou akademičností, s níž se obvykle sel-
káváme v odborných dílech, a tak zaujmou
a usnadní orientaci v kvalitním barevném
obrázku. Zobrazení jsou sice aranžovaná,
ale upravená natolik s citem, aby vynikly
popisované podstatné znaky.

Kniha nezatežuje čtenáře ani rozvlek-
lým odcenným úvodem, přes který bývá
nulno se u podobných publikací doslova
prokousat - zde autoři jdou přímo k věci.
Jediným drobným nedostatkem je možná
skutečnost, že u jednotlivých, zejména
jedovatých druhů hub, není uvedena
zaměnitelnost, ale to u prací tohoto rozsá-
hu a určení ani nelze očekávat.

Publikace není pozoruhodná jen cenou
a rozsahem, ale i vysoce kvalitním zpraco-
váním slovního a obrazového materiálu na
křídovém papíře, a tak by neměla chybět v
knižovničce náročného houbaře, či každé-
ho, kdo má blízký vztah k přírodě.

K nahlédnutí je každé pondělí od 18
do 20 hodin v mykologické poradně, kterou
i v letních měsících s bezplatným určová-
ním hub nabízíme v choceňském Orlickém
muzeu v přízemí široké veřejnosti.

MUDr. František Čáslík,
Mykologický klub Choceň

Španělska klisna Seneca /starokladrubského chovu/;
prez. Havel ji dostal darem a daroval ji pak španěl-
skému králi při návštěvě Litomyšle. -- Zlínský ROTA-
RY klub oslavil 60. narozeniny. Za zakládajících
členů žijí už jen dva muži: Tomáš Baťa ml. a arch.
Vlad. Karfík. -- Sprcha pro české turisty: za jednu Kč
dávají v Benátkách jen 30 lir, za jednu slovenskou
jen 9. -- V Lichnově u Bruntálu má firma HELIX farmu
s hlemýžďi. Je jich tam přes 3 miliony. Denně dají
půl tuny hlemýžďího masa. Jde hlavně do Francie a
do Austrálie. Kilogram čistého šnečího masa na do-
mácím trhu stojí 800 Kč. Je k mání v inter-hotelech.

Př. Marie Straková nám z Hodonína poslala tento
pěkný obrázek "Neoveské chasy", před stavením p.
starosty. Letošní hoody v Moravské Nové Vsi byly
slavné a vydavatel t. l. dostal pozvání, které však
nedošlo včas. Určitě budou hoody i příští rok..

**SunLife
of Canada**

Tel. 626-3004

21 Four Seasons Pl., Suite 330, ETOBICOKE, Ont. M9B 6J8

Východně od 427.

Pojištění je věc důvěry

38 let služby naší veřej-
nosti s největší kanadskou
životní pojišťovnou

VLADIMÍR VÁLEK, C.L.U.

Senior Representative

IN MEMORIAM

S pocitem smutku při-
jal vydavatel t. l. in-
formaci, že 5. listopadu
t. r. zemřela v Heřma-
nově Městeč jeho spo-
lužačka z pardubického
reálného gymnasia, žu-
zana Pospíšilová. Byla
ročník 1927 a nemusela
tak spěchat. Na léto
96 plánujeme setkání
po 50ti letech od matu-
rity a Zuzka nám bude
chybět. Pocházela z Do-
lan a její otec byl ře-
ditelem obecné školy v
Sezemici. Naše studi-
um přerušili Němci na
podzim r. 1944: tři naše
spolužačky /říkaly jsme jim "grácie"/ šly pra-
covat do továrny a 19 kluků nastoupilo v TN, ro-
zuměj Technische Nothilfe čili odklizení trolej-
po náletech Spojenců. Když jsme se v květnu 45
zas všichni sešli, Zuzka plánovala svatbu s prof.
Naskem, o něco starším, ale elegantem. Do maturi-
ty šla jako Nasková-Pospíšilová. V r. 1990 jsem
se po setkání s ní /po 44 letech/ dověděl, že
sice měla jednu dceru /nadanou herečku/, ale 50.
léta zavinila rozklizení rodiny a Zuzka zůstala
sama. Proč se usadila v Heřmanově Městeč bylo
jen proto, že tam našla více méně podřadnou prá-
ci. Přišla na naše setkání v r. 1990, ale ohlási-
la nějaké metabolické problémy. Příští rok s ná-
mi na recepci na radnici v Pardubicích nepůjde.

Mirko Janeček.

Veselé vánoce a
šťastný nový
rok přeje
Bata

O LETCÍCH

Let. historik Miloš Podzimek /K. Čapka 1134, 512
51 Lomnice nad Popelkou/ byl nadšen leteckým

dnem v Roudnici. V souvislosti s 50. výročí skončení války v Evropě den nazvali Memorial Air Show 1995. Na jednom snímku je s "Memphiskou Krasavicí", což ovšem byla vzdálená a letuschopná letající pevnost B-17G. Jeho syn Miloš, 13, byl tátou zvěčněného a letounem typu Thunderbolt P-47D. Velký zájem byl o Spitfire MK VIII v pilotáži R. Lamplougha a o "kotláře" P-51 se švédskými výsostnými znaky. --O úspěch Let. dne se zasloužil hlavně Vlastimil Dvořák. --Václav Poner/Macharova 336, 507 71 Lázně Bělohrad/ hledá předválečného polního pilota Miroslava Horského. Utkl s nasazením v Německu přes Francii do Anglie. Po válce byl v Brně. --Paní Marie Hrnčáková, vdova po Otovi, má pečlivě srovnané výřisky "KL" od r. 1987. Žije v Nové Pace a její dům je vlastně let. muzeem. --Dáša Robertsová z Austrálie hledá Adolfa Chvojku. Není jisté, že jde o válečného letce. --Nad Čáslaví se avičně střetli francouzští letci s českými, jedni s typem Mirage 2000, druhí s MIG-23. Piloti obou stran si vyměnili stroje. Když velitel čáslavského letiště plk. Oldřich Horák vyběhl z francouzského stroje, prohlásil: "Přesedl jsem ze škodovky do mercedesu...". --J. Novosád nám znovu potvrdil, že Josef Šílek zemřel v Maple Ridge, BC. --Urna s popelem M. Šiguta /zemřel v Curychu 9.9.95/ byla uložena na hřbitově v Brookwoodu v Anglii. --Nedobré znamení: vrátil se nám dopis, který jsme poslali pastovi Karlu Vítovi do Pacific Grove, CA. /POBox 233/ s poznámkou, že Box zrušil. Kdo ví, co se stalo? Pastor Vít byl prot. farářem našich letců v Anglii za války. --O. Pokosta poskytl "Trsu" reportáž "Uprchlík ze Sagamu", podle dokumentů z pozůstalosti plk. Bedřicha Dvořáka, který pocházel z Chotěnova u Litomyšle. Dvořák uprchl tunelem ze Sagamu, byl vězněn Gestapem v Praze, v 50. letech byl ale komunisty pronásledován, zemřel 29.8.73 v Pardubicích. Rozloučil se s ním za všechny válečné kamarády tehdy plk. Fr. Fajtl. --Pomník Otto Jebáčka byl odhalen v Kuřimi, sev. od Brna. Stojí v městském parku. Na místním hřbitově je pomník na počest Jaroslava Jebáčka, který se narodil v Jindčovicích 6.11.20 a padl nad Biskupí 18.10.42. Podle některých zpráv to byli bratrance. /Otto byl rodákem z Kuřimi, kde se narodil 10.6.18. Padl 15.9.42. /--Australská pošt. správa vydala sérii čtyř krásných známek na počest nejznámějších svých let. pionýrů. --Máme úplný text písně "Dni stroje vzduchem": 4 verše s refrénem. Kdo má noty? --"Let. listy" přinesly články J. Pavely /mar. 23.9.13 ve V. Pavlovicích/ nazvaný "Naši letci na Bahamských ostrovech". Mezi fotografiemi je jedna vzácná: návštěva věvodů z Windsoru v doprovodu plk. Alexandra Hessa, který byl v té době čs. leteckým attaché ve Washingtonu. /Na Hessa, prvního válečného velitelem 310. peruti, se v Praze s generálskými lampasů zřejmě zapomnělo, i když si na pompu moc nepotrpěl. / Pěkné je foto s J. Hubičkou z Lanžhota. --Bitevní vrtulníky Mi-24 se předvedly veřejnosti při Dnu otevřených dveří v Přerově. Bylo to jejich poslední vystoupení a proto se sešla celá Haná. Velký úspěch měla akrobacie skupiny DUHA na SU-22

M4 ze základny v Náměšti n. Oslavou. --Tatra Příbor bude vyrábět motory pro ultralehká letadla motorové kluzáky. --Ve Vsetíně byl založen Aero-klub, které nese jméno místního rodáka, pilota 313. peruti RAF, Františka Vavříčka. Klub má svou technickou základnu na blízkém letišti ve Slušovicích. Předsedou klubu je Vítězslav Klíček. --V simulovaném souboji nad Baltickým mořem "porazili" němečtí letci s MIG-29 americké letce s F-16. Došlo také k soubojům dvojic, kde měli stroje F-16 převahu, protože jejich radary mohou sledovat několik cílů najednou, což MIGy nemohou. --Alan Davis sloužil za války na letišti Speke u Liverpoolu s naší 312. perutí a dodnes má zájem o naši válečnou historii a stále udržuje kon-

Christchurch takt s jednotlivými letci. Poslal nám krásné barevné fotografie z ce-
Nový Zéland, remonit u Arctic Memorial v Liverpoolu. Jedná se o námořní memoriál, ale
v létě roku z našeho hlediska je to místo, kde přistáli všichni naši vojáci a letci
1988: žil tam po evakuaci z Francie. Věnce, které u pomníku položil, zdůrazňují, že to
mámy letce byli čs. letci od 312. peruti RAF, kteří chránili přístav a okolí. Zde i
Karel Čáp. r. 18 přistál TGM, když se vracel z USA do vlasti. --Gen. Fajtl, Šiš-

Plk. Josef Kulich z
Vyškova spolupracu-
je s naším listem.
Jinak přechází ve
svém okolí. Adresa:
Gorkého 6, 682 02
Vyškov.

Pomník "Vyšehrad", Praha, 18.8.95: zajímavá skupina
přátel. Zleva: gen. Fr. Peřina, gen. A. Šiška, legenda
ledního hokeje Jaromír Jágr, gen. Fr. Fajtl, 2d. Hurt
a gen. S. Hlučka.

Foto: Jan Kurka

V malebném městečku Maple Ridge v
Britské Kolumbii /přesná adresa: 506-
11980-222nd St., Maple Ridge, BC V2X
OL8, Kanada/ žije celkem skromný a
prý nemluvný Jan Novosád, který za 2.
války sloužil u 311. a 312. čs. peruti
v rámci RAF. Kamarádi mu říkali "Be-
ra" a zatím nevíme proč. Měl číslo
787918 a také jemu za války urtalo
hlavou, proč naše letce Angličané oz-
načili prvními dvěma ciframi "75",
což umozňovalo Němcům identifikaci
v případě zajetí. Narodil se 12. čer-
vence 1911 v obci Jasénka nedaleko
Valašského Meziříčí, okres Vsetín. Te-
dy pravý Valach. Po základním vzdě-
láni šel do hospodářské školy a do
policejní školy v Brně. V r. 1931 za-
čal základní vojenskou službu ve V.
Meziříčí. S úspěchem prošel poddůst.
kursem. Jako četař pak sloužil u 2.
pluku útočné vošby v Olomouci, ale v
r. 35 nastoupil u státní policie v
Brně a v Č. Těšíně, naosled v ho-
nosti strážmistra. Do Polska přešel 1.
5.39. Další zastávky: Krakov, Gdyně,
Boulogne, Marseille, Sidit-bel-Abbes
/jako cis. legionář č. 84932/. Po vypuk-
nutí války: Agde /11. rota 1. p. pluku/,
Sete. Lodí "Rod-el-Frag" do Liverpo-
olu. V táboře Cholmondeley se dlouho
nezdržel, protože byl přidělen k le-
tectvu. Na letišti Melksham měl hod-
nost AC 2. Absolvoval výcvik zbrojí-
ře a sloužil pak ve Walesu a na ostro-
vě Man. Do čs. depa v St. Athan se do-
stal v březnu 42 a prošel výcvikem
radiotelegrafisty. K čs. 311. peruti šel
v polovině dubna 43, jako operační AG.
22.2.44 dostal čs. medaili za chra-
bost. Sloužil na letišti Beaulieu
a Predanack. Absolvoval Gunners Lead-
ers Course. 27.2.45 mu byl udělen
čs. válečný kříž a stal se ppor. Do
vlasti se vrátil 3.8.45 a jeho váleč-
ná bilance byla: 80 operačních letů,
911.33 operačních hodin! Léтал hlav-
ně s Vellou. Pro srovnání: Vild měl
1.178 op. hodin, Valníček 932, Irving
917, Karel Gedeš /z Brnička/ 817 a
Vella 817 - to byla ta skutečná eli-
ta. V Praze Novosád odešel do civilu
15.11.45 a nastoupil dobrovolně
u strážního a dopravního praporu UN-
RRA v Plzni, později v Německu a ve
Francii. Tužil špatné časy a v srpnu
47 emigroval do Anglie; v Kanadě se
usadil v listopadu 1949. Britská Ko-
lumbie ho lákala svou přírodou a při-
ležitostmi k lyžování. V tom oboru
se stal slavným např. v r. 1984, když
ve svých 72 letech dokončil Cariboo
Maraton za 7 hodin 25 minut; místní
list "100 Mile Press" o něm přinesl
článek s fotografií. V r. 1991 byl
MO povýšen do hodnosti ppl. let. v. v. .

O VOJÁCÍCH

Sdružení čs. exulantů v sev. Anglii se může pochlubit, že má ve svých řadách 21 býv. čs. vojáků a 16 letáků. Také několik aktivních vdov; např. stále žijící je Božena Hlavatá a Olga Šulcová. Hlavní zásluhu má Hugo Mellion,

ČESKOSLOVAK ARMY

Sokolovna v Melbourne, oslava 28. X. 95: zleva-legionář Kurt Herman, fed. poslanec Bob Halverson, OBE a poslanec státu Victoria Jim Plawman.

Indočína, 24. 12. 1949: Commandant Jean Kaleta jako distojník Cizinecké legie.

Z archivu Aloise Rozehmala: stojí první vpravo. Snímek dokumentuje, na jakých kocábkách pluli naši vojáci do Anglie, aby pokračovali v boji za svobodu Československa.

který mj. rediguje zajímavý bulletin. --Zde na Masínově nám věnovala snímek pomníčku na počest své matky, který umístila na děbickém hřbitově, přibližně v místě, kde je pochována spolu s ostatními oběti komunistické zvrhlosti v 50. letech. --Oldřich Vodička sloužil u Angličanů a u Francouzů a byl 26.5.49 zločineckými orgány StB ubit k smrti při výslechu. Narodil se 29. 4. 1910 ve Vlkoši u Přerova. Na přerovském městském hřbitově mu byl nedávno z iniciativy MK-KANU odhalen památník; hlavně zásluhou jednatele Fr. Cigánka. --Je smutné, že k deskám na počest bojovníků padlých během Pražského povstání po 50ti letech nikdo nepoložil ani květinu. Čtenář J.K. nám poslal dík. --Několik zájemců si vyžádalo kopii článku V. Simotové o neobyčejném životě generála Karla Procházky. --Plk. Petr Majer z MO se účastní jednání branného výboru parlamentu "A-Report", jakož i české znění projevu an. ministra obrany Wm. Perryho při zahájení cvičení "Olšina 95". --Plk. O. Paška a kpt. Jiří Novák z topografické služby AČR se vrátili ze školení v USA, hlavně na základně Fort Belvoir u Washingtonu. --Gen. Josef Buršík, hrdina od Kijeva a Ostravy, rezident Anglie, 84 let mladý, se účastnil setkání zahr. veteránů v Praze. Sešlo se jich 170, hlavně od Dukly a od Dunkirku. Mezi nimi byla plk. Gréta Koutná z USA. --PhDr. Vladimír Richter měl pro "KL" vlnění slova uznání, ale víc nás potěšil článkem "Hrdinům, na které vlast zapoměla". V něm vzdal hold JUDr. Karlu Zavadilovi a JUDr. O. Maláčkovi. První se narodil v Ostravě-Vítkovicích 1.2.1903, druhý pocházel z Velkých Karlovic. V Anglii byli oba zpravodajci. Dr. Zavadil odešel po r. 48 do Anglie, kde 18.2.51 zemřel. Dr. Maláček byl v r. 49 chycen na hranicích, dlouho vězněn a teprve v r. 68 emigroval do Kanady, kde zemřel. --I. Procházka se doslechl, že konec mj. Karla Hory z Poděbrad na Korzice byl víc než smutný. Kdo o tom něco ví, nechť píše na adresu "KL". --Ministr obrany ČR, dr. Vilém Holán má mezi distojníky přezdítku "Mr. Mlha". Jinak se v tisku objevily články na téma "K čemu potřebuje ČR vojáky?" --K 28. X. se konal ve Kbelích Letecký den, ale pro Pražáky hlavní atrakcí byla slavnostní přehlídka a přísaha útvarů pražské posádky. --Máme seznam lékařů, kteří za války v Anglii sloužili v angl. armádě. Jde o 82 jmen a zřejmě posíláme kopii seznamu. --Mjr. J. Frána /Kan. strovy/ navštívil tentokrát místo H. Čermné město Znojmo. Byl hostem hotelu Kármik. Zelenáská 25. Nazval město "městem šťastného mládí". --Legionáři podali návrh na udělení Řádu Bílého lva po uzávěře. Konf. polit. vězňů prosadila vyznamenání šesti vyšších distojníků čs. armády, kteří byli dlouhé roky vězněni kom. režimem: Brett, Dvořák, Gancarz, Kácha, Peřka a Skácel. In memoriam byl poctěn gen. A. Hasal, jakož i V. Wáhl, kterého komunisté popravili. Dožka se i JUDr. L. Feierabend a JUDr. Ladislav Rašín. --Gen. Souček/Brazílie/ nám poslal snímek, jak si prohlíží "maršálskou hůl", kterou mu darovali brazilští distojníci spolku "Cavalaria". Hůl ze vzácného dřeva "Pau Brazil". Poslal nám také přetisk básně A. Čížka z r. 1964 "K počtu zbraní". Básně byla čtena před českou na budově Palais Royal v Paříži, kde se v r. 1914 hlásili první čs. dobrovolníci, aby bojovali po boku Francouzů za svobodu svého národa. --"MSD" měla 20. 10. článek o gen. Syrovém nadepsaný "Zásluhy o stát vymazal tragickými lety". Protože vítal na Hradě protektora Neuratha, byl v r. 47 odsouzen pro kolaboraci na 20 let. Hrdina od Zborova byl propuštěn až v r. 1960 a zemřel zcela zapomenut v Podkrkonoší 17. 10. 1970. --Podle plánu zničila česká armáda na Libavě 40 raketometů, 4 230 mm houfnice a 2 minomety. --TV ČT2 vysílala cyklus "Zač jsme bojovali". Byla o našich legiích 1914-18. --Hrdina od Tobruku, plk. Standa Kraus nám z Holína u Jičína napsal mj.: "Za sebe i za své kamarády z války Ti děkuji za velmi záslužnou práci. Tvé noviny jsou dnes už jediným pojátkem válečných kamarádů, roztroušených po celém světě".

Prosba k čtenářům: kdo poznává některé tváře na tomto snímku a co je to za jednotku?

Oslava 28. X. 95 v Melbourne: čelo průvodu čs. legionářů cestou ke Hrobu neznámého vojína.

Armáda vydala první Bílou knihu

Praha (gag) - Vojenské informace, které ještě nedávno podléhaly přísnému utajení, shrnuje poprvé Bílá kniha o obraně republiky, kterou včera ministerstvo obrany nabídlo veřejnosti. Ministr obrany Vilém Holán se domnívá, že když se činnost ozbrojených sil zprůhlední, armáda se tak oddemonizuje.

Podklady pro Bílou knihu armáda shromažďovala téměř dva roky. Obsahuje nejenom přesné počty vojáků a výzbroje, ale i rozmištní významných vojenských základen. Poprvé jsou rovněž v širších souvislostech zveřejněny výdaje na obranu za poslední dva roky. Mezi potenciální ohrožení republiky Bílá kniha zahrnuje sociální výbuchy, národnostní a územní konflikty se silnou migrací uprchlých. Další Bílou knihu chce armáda vydat krátce po přijetí České republiky do NATO. "K tomuto kroku je velmi blízko," tvrdí Holán. MFD 11.11.95

hlavní atrakcí byla slavnostní přehlídka a přísaha útvarů pražské posádky. --Máme seznam lékařů, kteří za války v Anglii sloužili v angl. armádě. Jde o 82 jmen a zřejmě posíláme kopii seznamu. --Mjr. J. Frána /Kan. strovy/ navštívil tentokrát místo H. Čermné město Znojmo. Byl hostem hotelu Kármik. Zelenáská 25. Nazval město "městem šťastného mládí". --Legionáři podali návrh na udělení Řádu Bílého lva po uzávěře. Konf. polit. vězňů prosadila vyznamenání šesti vyšších distojníků čs. armády, kteří byli dlouhé roky vězněni kom. režimem: Brett, Dvořák, Gancarz, Kácha, Peřka a Skácel. In memoriam byl poctěn gen. A. Hasal, jakož i V. Wáhl, kterého komunisté popravili. Dožka se i JUDr. L. Feierabend a JUDr. Ladislav Rašín. --Gen. Souček/Brazílie/ nám poslal snímek, jak si prohlíží "maršálskou hůl", kterou mu darovali brazilští distojníci spolku "Cavalaria". Hůl ze vzácného dřeva "Pau Brazil". Poslal nám také přetisk básně A. Čížka z r. 1964 "K počtu zbraní". Básně byla čtena před českou na budově Palais Royal v Paříži, kde se v r. 1914 hlásili první čs. dobrovolníci, aby bojovali po boku Francouzů za svobodu svého národa. --"MSD" měla 20. 10. článek o gen. Syrovém nadepsaný "Zásluhy o stát vymazal tragickými lety". Protože vítal na Hradě protektora Neuratha, byl v r. 47 odsouzen pro kolaboraci na 20 let. Hrdina od Zborova byl propuštěn až v r. 1960 a zemřel zcela zapomenut v Podkrkonoší 17. 10. 1970. --Podle plánu zničila česká armáda na Libavě 40 raketometů, 4 230 mm houfnice a 2 minomety. --TV ČT2 vysílala cyklus "Zač jsme bojovali". Byla o našich legiích 1914-18. --Hrdina od Tobruku, plk. Standa Kraus nám z Holína u Jičína napsal mj.: "Za sebe i za své kamarády z války Ti děkuji za velmi záslužnou práci. Tvé noviny jsou dnes už jediným pojátkem válečných kamarádů, roztroušených po celém světě".

Čs. uprchl. tábor v Ludwigsburku, září 1948: zleva - muž, který se představil jako Karel Lukas a prohlásil, že otec byl čs. distojníkem a pocházel z Brněnska na Moravě. Dotyčný se snažil emigrovat do Indie. Vorava je vydavatel tohoto listu.

Výročí

Generál Rudolf Medek

Lvi srdce, Ohnivý drak, Ostrov v bouři, Anabasis, Plukovník Švec, Za svobodu... a desítky dalších, dnešním čtenářům nejspíš neznámých, knih napsal legionář, dlouholetý ředitel Památníku odboje, československý generál Rudolf Medek. Od jeho smrti uplynulo v těchto dnech již 55 let.

Narodil se 8. ledna 1890 v Hradci Králové, kde vystudoval učitelský ústav. Vyučoval pak na vesnických školách v okolí svého rodiště a záhy vstoupil do povědomí české kulturní veřejnosti svou první básnickou i prozaickou tvorbou. Světová válka zavedla Medka do zákopů haličské fronty, kde o vánocích 1915 přeběhl k Rusům.

Vstoupil ihned do čs. legií v Rusku a stal se náčelníkem velice úspěšné divizní rozvědky. Jim vedená akce proti německým jednotkám u Břežan,

za níž byl vyznamenán, vzbudila dokonce pozornost světového tisku. Medek byl později zvolen do politického vedení legií a stal se též významným redaktorem legionářského tisku. Již na Sibiři publikoval básně inspirované čs. bojem za svobodu, zůstal však především vojákem. Postupoval v hodnostech i funkcích a když se koncem roku 1919 vrátil již jako podplukovník - do samostatného Československa, patřil k desítkám nejvýznamnějších mužů legií. V roce 1920 se stal ředitelem

lem Památníku odboje (dnes Historický ústav AČR) a plně se věnoval budování této moderní historické instituce.

uchovávací památky a dokumenty na náš zahraniční odboj. Během meziválečného dvacetiletí získal renomé jako uznávaný autor řady románů, básnických sbírek a úspěšných divadelních her. Pracoval v PEN klubu, stal se členem České akademie a předsedou Kruhu českých spisovatelů, ale svou všestrannou tvorbu se podílel též na propagaci armády a jejích tradic, zejména na sklonku 30 let, při ohrožení republiky nacistickým Německem. Zemřel 20. srpna 1940.

Osobní památky na generála Rudolfa Medka, například jeho uniformu, jsou vystaveny v Žižkovském vojenském muzeu v Praze.

Petr HOFMAN

O PARASUTISTECH

Už je to 7 let, co ve Washingtonu zemřel plk. Jaroslav Sustar, který 18x doprovázel jako dispečer čs. válečné parašutisty do Protektorátu. Byl důstojníkem generálního štábu a zkušeným zpravodajcem; jeho titul za války byl přednostou velitelství sekce zvláštní skupiny D Druhého odboje MVO v Anglii. Věděl, že do německého zajetí páchnout nesmí a ampulku s jedem vždy vozil s sebou. Jemu podřízeni byli důstojníci: pplk. Karel Paleček, npor. R. Křáček, por. Gustav Loquens a rtm. Leopold Musil. Je s podivem, že od listopadu 89 se na plk. Sustara /18.3.1908-6.11.1988/ úplně zapomělo, zatímco např. jemu podřízený R. Křáček dostal generálskou hodnost. Velitel parašutistů CLAY-EVA, major Ant. Bartoš, MC, napsal v nekrologu o plk. Sustarovi mj.: "Ztratil celou rodinu, všichni členové v Protektorátu byli zatčeni, týráni, umučeni k smrti hned při výleších. Jaroslavovi nezbylo nic, než oči pro pláč". Může se říci, že válku přežil jen zázkusem či řízením Božím. Po r. 48 se logicky objevil v exilu a pracoval pro FBI ve Washingtonu. Kde jsou dnes jeho "paměti"?

Kdo z našich čtenářů má zájem vidět skutečný samopal STEN GUN, vzor II., je ve válečném muzeu v Camp Borden. Tuto zbraň měl v ruce Gabčík, když měl před sebou Heydricha. Jak je známo zbraň selhala a jsou pro to 3 teorie, proč se tak stalo. Tato jednoduchá "strojná puška" se za války vyráběla také v Long Branch u Toronta, ale když na konci výrobního pásu vyšla v jednom kuse, na 60 procent jich nefungovalo. Sami vedoucí mistři v továrně Sten Gun nazývali "plumbers' nightmare". Když jsem v létě r. 88 navštívil ve Washingtonu plk. J. Sustara/přev. Sustara, poučil mě, jak se nazývají základní součástky: ramenní opěra, zásobník, chladič oboujek, tlačítko pro druh střelby, výhozové okénko a pod. Daleko spolehlivější než tato anglická zbraň byly německé samopaly, ale byl to Gabčík sám, který si v Anglii tuto zbraň vybral, protože ji dokonale ovládal. Málem ho to stálo život už na místě atentátu.

ANTHROPOID a TIN zlikvidovaly protektora

Historické pracoviště Slezského zemského muzea v Opavě (SZMO) obdrželo od Libuše Hovězkové unikátní a velmi zajímavé materiály, které doplňují a upřesňují tragické události spojené s československým odbojem v letech druhé světové války.

Dr. VERA KRENOVSKÁ

Bratr L. Hovězkové, nadporučík Jaroslav Svare, byl přímým akterem zahraničního československého odboje, který za obnovu národní a státní svrchovanosti položil život. Narodil se dne 11. května 1914 ve Velkém Újezdě u Hranic. Vojenskou službu nastoupil v roce 1936, v březnu 1939 byl spolu s dalšími příslušníky čsl. armády demobilizován. V lednu 1940 odešel do zahraničí a přes balkánské země a země Středního východu přišel do Francie, kde se s Agde formovalo naše zahraniční vojsko.

Po příměří uzavřeném mezi Německem a Francií dne 22. června 1940 se čs. vojáci, aby se vyhnuli zajetí, přeplavali do Velké Británie. Československé jednotky byly v Anglii provizorně ubytovány v Cholmondeley u Chesteru, kde se ihned začalo s výcvikem.

Výcvikovou činnost zachycuje řada předaných fotografií. Mezi nimi zaujmou unikátní záběry z návštěvy britského ministerského předsedy Winston Churchilla u čs. smíšené brigády dne 29. dubna 1941, kterou uskutečnil v doprovodu Edvarda Beneše a dalších členů čs. exilové vlády, i amerického velvyslance Harrimana.

Kurso vzdušného výcviku navazujícího na útočný kurs se zúčastnil i Jaroslav Svare. Výcvik parašutistů byl postupně vysazován i na našem území, kde

organizovali a prováděli různé destrukční akce, atentáty na vysoké nacistické pohlaváry, přiváželi na naše území zbraně atd. Mezi nejvýznamnější patří výsadek ANTHROPOID, který měl za úkol zbavit národ R. Heydricha.

Jaroslav Svare se na přípravě této akce přímo nepodílel. Byl členem operační skupiny TIN, jejímž úkolem byla likvidace zrádného ministra školství protektorátní vlády Emanuela Moravce. Skupina TIN byla vysazena společně se skupinou INTRAN-SITIVÉ v noci z 29. na 30. dubna 1942 na Rozmátlsku.

Seskok však nedopadl dobře. Jaroslav Svare, který svého druhu nenašel, odjel do Prahy. Zde navázal spojení s pražskou skupinou parašutistů, kteří ho ubytovali u Marie Svobodové. Úkol výsadek TIN byl odložen. R. Svare byl vybrán, aby při chystaném útoku na R. Heydricha, plánovaném na 27. května 1942, sehrál roli "nepoznamočeného chudce", který měl s sebou do Prahy dráhy auta, vezoucímu nenáviděného protektora. Auto muselo prudce zabídnout, Svare rychle přeběhl a zůstal se v davu.

Výsledky atentátu jsou všeobecně známy, stejně jako zhruba pronásledování parašutistů těch, kteří jim jakýmkoliv způsobem pomáhali. Jaroslav Svare, ten se spolu s dalšími parašutisty, podílejícími se na atentátu, ukrýl v kostele Karla Boromejského (dnes Cyril a Metoděj) v Resslově ulici v Praze, kde je v noci ze 17. na 18. června na základě udání obklíčeno gestapo.

In memoriam obdržel R. Jaroslav Svare čs. vojenskou pamětní medaili se štitkem F. VB. a číslem 4168 vydanou ministerstvem národní obrany v Londýně dne 7. května 1944, která byla předána do SZMO.

Jak zradil V. Gerik, podle knihy Andreje "Tři oest-ty k smrti":

V tichle rozhodující životní chvíli Vilém Gerik toho parašutistu už vlastně odepal. Věděl, co bylo, je definitivně za ním. Teď už nechce nic než mít od všeho pokoj, zbavit se konečně věčných nejistot a marné zebrot. Při bloudění Prahou měl dost času, aby si připravil, co bude říkat. Když se to vezme, je teď, po záboru z devětadvacátého roku, vlastně maďarským státním občanem. Chce být vydán Maďarsku. Proto se také původně sháněl po cizineckém oddělení.

Policisté se divají trochu zklamaně na mládence, který nesplnil jejich očekávání. Nepřátelský agent? Pak jsou ale ti v Anglii blázní, když se domnívají, že na německé sekáče stačí takové děti.

Překvapení vyprchalo, začnou úřadovat. Krátký výslech a krátký protokol. Mladíček s chytrou hlavou zpočátku ehlédává, že všechno jde podle jeho představ, otázky jsou přesné takové, jaké očekával a na jaké se připravil.

Osobní prohlídka. Napřed se chtěl vzpouzet, ale pak si raději dal říci. V kapsách má: falešnou protektorátní legitimaci na jméno Vilém Gerik, obchodní cestující z Brna, jednu osmice nabitou pistolí značky Colt a jednu menší ráže. Hromadu bankovek, marky i koruny, zhruba asi tak čtyřicet tisíc.

Tak on si tedy nevymýšlí! Trochu tím u nich zase skoupil v ceně. Pak vytáhl nějaký papírek se značkami a čísly. Pak jakési tabulety.

„Co to je?“ ptají se. „Na co?“

Rozčilený mladíček pokrčí rameny. „Nic. Na uklidnění nervů.“

Konečně se píše protokol. Otázky, na něž je už předem přichystána odpověď.

„Proč jste se přihlásil policii?“

„Protože nechci mít s odbojem už nic společného.“

A aniž by jim nechal čas k nadechnutí, přihodí k tomu ještě přívazek. Bombónek, na němž si zvlášť dal záležet.

„Takových je nás víc. V Anglii je v armádě velká nespokojenost. Je v ní příliš mnoho Židů.“

Tohle by jim mělo udělat dobře. Židů, to je největší hitlerovský slágr. (K tomu by ale patřil důvěrný, zatím nikým nevytýčený dotaz: Není to náhodou opravdu osobní názor exparašutisty Gerika?)

Za chvíli policisté začnou mít dojem, že si pohrávají s ohněm. Z kloučka se vyklubává něco, co je pro ně píec jenom velkým sousedem. Tohle je píec věc gestapa, a ne podřízené teske policie.

Berou telefon. Perschův palác je okamžitě vzhůru. „Wie? Fallschirmjäger? Spoutat ho a čekat!“

Tak se čte Vilém Gerik, odpadlík z rozpadlé skupiny Zinc, dockává nejčistšího okamžiku svého plánu. Cesta do pekla je prý dlážděna dobrými předsevzetími. Cím on si vydělá cestu k zachráně?

Hlavně aby už to měl za sebou. Nemusel čekat dlouho, na gestapo se nikdy dlouho netěká.

Za pár okamžiků se dveře kanceláře ozve před malým, obstaralým tloušťkem. Tohle je ta hrozná Geheim Staatspolizei? Ten druhý, co ho doprovází, ten už dělá jiný dojem, to je jistě specialista na hrubou práci.

Jde to jak na dráčku. Komisař Fleischer a Nordienstverpflichteter Herschellmann se nepíší dohadovat s českými policisty. Nemají zájem o jejich papírky, jdou si jen pro svého muže.

Vilém Gerik, nedávno ještě považovaný za entuziasta, prohrál svůj závod. Jeho zdůrazňovaná rychlost byla představena strachem a slabostí. Dočkal se konečně okamžiku, který podle jeho představ by měl být počátkem vytrouzeného klidu za každou cenu.

Skutečnost je málokdy ochotná řídit se představami. Malý oblostlý sedesátník si chvilu prohlíží nervové vysílání a rozlícením zjevně krátkonoheho mladíka s těžkou rukou. Divají se na sebe oba, gestapák a úlovek, který sám požádal o past. A jeden ani druhý zatím netuší, že komisař Oskar Fleischer se stane pro zatčeného Viléma Gerika pro celý příští rok osudem.

DESTROYER

vyslůžka JAKUB

sloužil: Hugo Weyrich (velitel)

Karel Tichý

Bohumil Menčík (radiotelegrafista)

úkol: zpravodajský a spojovací: podchytní

čs. odbojové hnutí ve Francii a zpravodajský je vyvíjel pro II. odboj MVO v Londýně

prostor působení: západní od Paříže. Paříž

předpokládány DP: okolí Paříže

skutečný DP: vesnice La Troche západně od Paříže

výsadek proveden: 3. července 1944

výsadek: Výsadek měl zajistit radiotelegrafické spojení Čs. národního výboru,

centrální odbojové organizace, sloužící zejména členu pařížského Škola a bývalých ústeckých a českých vlastenců,

žijících v Paříži, s československou exilovou vládou v Londýně. Spojení bylo od srpna 1941 udržováno kryptou přes Švýcarsko,

v období po invazi, kdy bylo kryptou spojení zrušeno, bylo nutné stáhnout spojení pomocí vysílání. Do Francie byl však vysazen jen

Karel Tichý a radiotelegrafista Bohumil Menčík. Hugo Weyrich se podle jedné verze

zranil při výcviku, podle druhé trvale žil ve Francii a se svými druhy se setkal 29. září 1944. Oba parašutisté v pořádku přistáli,

zakopali operační materiál a rano se pokřepili přes Trappes a Versailles vydali do Paříže,

kde byli bez problémů přijati na záchytné adrese. Velmu rychle navázali na Čs.

národní výbor, z jeho pomocí vyvířeli

uschovaný materiál a ve dnech 16. až 18.

července se spojili vyslůžkou a VVO. Celkem vyslali Menčík 54 depší. Přes

zastupování Čs. národního výboru (včetně jeho předsedy Františka Fiedlera) parašutisté

pracovali dál, a to až do vypuknutí povstání v Paříži, jehož se aktivně zúčastnili i phalánzi čs. bojových družin. V průběhu

povstání Menčík stále vysílal. Karel Tichý

plnil bojové úkoly ve městě. Po osvobození

Paříže působili oba parašutisté ve službách

čs. velitelství v Paříži. 2. ledna 1945 se

pak vydali do Anglie. Bohumil Menčík se

vrátil ke Vojenskému rádiovému úřadu, kde

dlive působí Karel Tichý byl později spolu

s Václavem Kozákem a Janem Štursem

zastaven do výsadek CHROMIUM, který

vlastně byl nazbaven DESTROYER spíše

svůj úkol velmi dobře a svému podlétem

spěšně k osvobození Paříže

O skautech

Od praskauta Miloty Fanderlika z Hradce došel barevný snímek vyšívaného odznaku člena nebo členky čestného Oddílu dr. Vělena Fanderlika. Emblem vznikl v r. 1950 na táboře ROVNOST, když tam byli vězněni skauti Pavla Holý, Radek Broží, Ríša Hebeský a další. Na nášivce je dominantní meč jako symbol boje s rudou sazí, javorové semeno znamená nový život, boj za lepší zítřek. Jako celek jde o symbolizovaný obraz skautské lilie. /Foto přineseme v černobílém provedení./ Členem Oddílu dr. VF se může stát každý, kdo prošel doma či za hranicemi dobou "temna" s čistým štítem; doporučují návrhy přijímá Lučka Školoud, Poštní 814, 500 03 Hradec Králové. Tel. 44961. -- Známy vyškovský skaut Láda Tomeš-TOM přeložil slova známé písně "Auld Lang Syne"/či Valčík na rozloučenou/ do češtiny. Bude-li mezi čtenáři zájem, otiskneme. -- Irena Krbcová a 10 dalších Old skautů z Klatov podnikají časté výlety do přírody, místo schůzování. Máne jejich obrázek ze Šumavy. -- Setkání skautských sběratelů se konalo v Praze 21.10.95, pod patronátem Odboru při KOS. -- Také skauti v Chručimě se mají k světu. Záběry z jejich letního tábora se vydaly. -- Ve Světle n. Sázavou vyšel pěti br. Plachého-MIKYHO "Almanach", 72 stran. Měl i kapitolu o návštěvě vydavatele t. l. v r. 1992. -- Naše cihla na výstavbu skautské klubovny na náchočských Hamrech má č. 202. -- Br. Grandner-CÍPA připomněl, že čs. Řád Stříbrného Vlka dostal také Lord Baden-Powell, jakož i náš prof. A. B. Svojsík. -- Družina Bílého Orla SO /Svojsítkova oddíl/ měla schůzku v Klatovech 9. 11. Vyšla vkusný Pamětní list. -- Krajská rada Jenečka v Plzni vydává buletin "Krajem šesti řek". -- "Rokycanský deník" přinesl seriál článků u skautin a táboření z pera A. Vladyky-SÁŠI. -- Dřívější starosta Rokycan Beneš "šel skautům na ruku". -- Kolem Strakonice bylo letos na 150 skautských táborů. Hlásil nám to br. Láda Kuděj. -- Na 120 barevných fotografií ze života Vělena Fanderlika v Kanadě, které vydavatel t. l. daroval br. Plajnerovi, je nyní díky br. J. Krumpolcovi-JACKOVI v rukou br. Švábenského v Brně. Po dobnou sérii má v Hradci Milota Fanderlik, Vělenův bratr. -- Z. Vašíček nám z Ostravy zaslal záběry z Ivančeny. Přineseme.

Na počest 80. výročí založení dívčího skautingu přinášíme kresbu Zuzany Žaludové z Litoměřic; zapůjčila nám ji Vlasta Macková. Vpravo je nejzasloužilejší naše skautka na Moravě, sestra Anna Hynětová, před Domovem skautů v Olomouci v r. 1923. /Se zpožděním gratulujeme sestře Hynětové k 89. narozeninám, které oslavila v Olomouci 5. 11. 95.

Z České republiky

Šel se i s pí M. Thatcharovou. --Ve Šemberovku se místní neshodli s hosty sudetoněm. původu, zda v r. 45 šlo o vyhnání nebo odsunutí. --50. výročí založení oslavila Obchoďní Akademie ve Val. Meziříčí. Kompjútrové oddělení je zapojeno na Internet. Škola má nyní 550 studentů a kurzy tříleté a dvouleté. --Hřbitovní správa v obci Boží Dar účtuje býv. sud. Němům, kteří si přeji být pohřbeni v obci, 50 DM za rok, 20x tolik co pro tuzemce. Přesto počet zájemců roste. Hroby jsou pronajímány na 10 let. V případě, že je potom ošetřovat nikdo nebude, dalších 50 let se o to postará radnice. --Moskva byla pro činohru Národního divadla zklamáním. Hlediště bylo poloprázdné. --Rakety v Rusku jsou nyní zaměřeny na ČR a Polsko, protože se očekává, že obě země se připojí k NATO a budou mít na svém území jaderné zbraně NATO. --Anonym sdělil policii v Hradci, že v restauraci "U radnice" vybuchne bomba. Místo bylo evakuováno a experti nic nenašli. V případě vypátrání může "vtipálek" dostat 3 roky. --Na radnici v Pardubicích rozhodli, že další psi záchodky se stavět nebudou. Zatím jich město má 7. Jde o malá pískoviště ohraničená keři s pevným základem a kulem uprostřed. Každé z nich stálo 8.000 Kč. --Ředitel st. hřebčiny ve Slatiněch /chovají tam včasně kladrubské uraniky/, Josef Volenec, nám sdělil, "Den otevřených dveří" 7.10. se vydařil. Přijela také početná skupina zájemců ze zahraničí. V místním zámku je zajímavé Hipologické Muzeum, kde dominují památky na slavného armádního jezdce kpt. Poplera. --Nová am. velvyslanckyně byla v Č. Krumlově a pokoušela se mluvit česky. --Známa kavárna "Slávia", proti Národnímu divadlu, je stále zabehněná. Pražané si na to už zvykli, ale zahr. turisté to nemohou pochopit. --Tři roky má trvat přestavba Nám. Přemysla Otakara II. ve Vys. Mýtě. Soutěž vyhrál arch. Marhold, místní rodák. --Východočeský "TŘS" slavil své 3. narozeniny. Vydavatelem je Mgr. Ivan Hudeček. Má podporu starostů Chocně, Litomyšle a Vys. Mýty. --JUDr. Jaroslav Pospíšil nám z Kroměříže sdělil, že rukopis I. dílu "Světlaný" má přes 400 stránek. Podhoubí provokace StB sahá do let 39-45. Autor má zájem o další svědectví; adresa: Spáčilova 3643, 767 01 Kroměříž. Natáčela se část televizního pořadu o "Světlaně". --"Karosářský Evergreen" lze objednat na: Okr. Muzeum, Šemberova 125/I, 566 01 Vysoké Mýto. --Ve Vyškově dovolili radní komunistům organizovat podpisovou akci proti vstupu ČR do NATO. Policie zasáhla proti lidem, kteří proti akci komunistů protestovali a poukazovali na platný para. 260, který propagaci komunismu zakazuje. --Nový náčelník ČOS, dr. V. Svatoň, prohlásil, že "Sokol není jenom Věrná garda". Zaměřil se hlavně na mládež. --Noviny otiskly plné znění Heydrichova projevu na aktivu vedoucích Gestapa a něm. policie 2. října 1941. Víc než jednou užil výraz "český ksindl". --Býv. šéf kuponové privatizace Lizner dostal za korupci 7 let, ale odvolal se. --Český film D. Vyhnané "Pevnost" vyhrál mez. soutěže v Kanadě a v Maroku. --Skoro všichni velvyslanci Slovenska v cizině mají být vyměněni, protože "neplní úkoly". Ředitelka pers. oddělení zahr. ministerstva v Bratislavě, M. Klímová, doporučila, aby velvyslanci reagovali na otravné články o Slo. vensku tím, že svolají tiskovou konferenci a "koupí novinářům nějaký párek a pivo". --Nová Felícia je v Anglii terčem vtipů. Firma Škoda UK mění reklamní taktiku. --V Olomouci mají kurzy technické francouzštiny. Školní knihovna má přes 4.000 svazků. --Před Divadlem K. Pípička v Chrudimí vybuchla malá bomba. Anonym telefonoval 20 minut předem. Klidní chrudimáci se z toho ještě nevzmatovali. --Vynikající jsou přehledy české a slov. politiky, vycházející měsíčně pěti Masarykovy univerzit v Brně. Vycházení umožňuje také podpora Čs. národní rady americké v Chicagu. --Víte, že v Praze vycházejí tištěné "Omnivé Listy", orgán českých hasičů? --Smrtí Jana Masaryka se v "Blesku" zabýval článek I. Břešťáka, pod názvem "Kdo způsobil pád?" --O býv. Podkarpatské Rusi píše nejen pražský, ale také český regionální tisk. Doporučuje, aby lidé v ČR vycházeli Rusínům vstříc, když přijedou za prací a aby je napovážovali za Ukrajince. --Odbočka Konfederace pol. vězňů v oblasti Semil a Turnova žádala na zasedání Rady Konfederace, aby bratři Mašinové se stali jejími čestnými členy a vyzývají krajanů ve světě, aby o této do nebe volající nespravedlnosti! psali nejen svým známým doma, ale i ve světě a hlavně vedoucím politikům ve staré

Omluva pétépákum

PRAHA - Armáda byla podle ministra obrany Viléma Holáně v padesátých letech zneužitá politickou mocí a mimo jiné zřídila tábory nucených prací. Ministr to včera řekl v úvodním projevu na třetím celostátním setkání téměř 1500 bývalých příslušníků Pomocných technických praporů (PTP). Dodal, že PTP se staly součástí české historie a že se jako zástupce svého úřadu za tuto historii všem „pětéťákům“ omlouvá. „Nejdůležitější nejsou projevy, ale podání rukou, pohledy do očí a vzájemná setkání,“ řekl Holán. Podotkl, že sám byl členem technických praporů.

Američané točí film o Antonínu Dvořákovi

NEW YORK - Hudební dokument o pobytu českého skladatele Antonína Dvořáka v Americe dokončuje skupina amerických filmářů ze společnosti Travelerfilm Company. Dvořák půl v USA k nejpobulárnějším a nejčastěji hraným skladatelům vážné hudby. Kromě kvality jeho děl Američané oceňují, že během svého lektorského pobytu zde přiměl tehdejší americké skladatele, aby za zdroj své inspirace považovali původní americkou hudbu, a nikoli evropské vzory. Připomíná se také, že na americké Národní hudební konzervatoři Jeannette Thurberové vyučoval talentované žáky bez ohledu na rasu či pohlaví, což byl tehdy revoluční krok.

Vdolav Klaus byl v Anglii hostem konservativní strany. Se-
střku se místní neshodli z hosty
nebo odsouzení.--50. výročí za-
mezování. Kompjútrové oddělení
se stěhuje a jímž tiskárna

Manželé Jaromkovi jsou se svým populárním humoristickým časopisem "Trnky-Šrnky" v nové budově na okraji Vizovic, ale je záhada, jak s minimálním personálem zvládnou jednou za měsíc expedici 300.000 výtisků. Navíc vydávají jiné publikace jako "Srandokapsy". Vydatel t. l. je navštívil v červenci 95.

Minule jsme přinesli fotografii vedoucí Stálé Divadelní scény v Klatovech, Mgr. Zdeňky Koubové, a hned se ozvali 2 čtenáři s otázkou, zda je svobodná. Dnes uveřejňujeme snímek všech, kteří pro toto divadlo pracují a udržují jeho chod. Pátá stojící zleva je pí A. Bártová z Chicaga, jejíž otec, František Bílek ml., byl do r. 48 ředitelem tohoto divadla, které se tehdy nazývalo "Pošumavským". Foto je z června 95.

Mezi turisty, kteří letos navštívili město Tachov na Šumavě byla také tato skupina "kanadských Indiánů kmene Ojibway se svými náčelníky". Dokonce se začali do posledního čísla "Kanadských Listů", jenže na první stránce nebyl Indián, ale plk. Jan Gellner. V každém případě měly děti z Mateřské školy z Bdeněvsi u Stříbra, díky svým učitelům, dobré znalosti Kanadě. Jednou z instruktořek byla Dagmar Čechurová. Až děti povyrostou, chtějí rozhodně navštívit niagarské vodopády..

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRANIČÍ

P. Kotvrda v Sydney si získal mnoho přátel mezi krajany. Svorně píše a la: "je inteligentní, ochotný a oblíbený". --Am. spisovatel J. Robinsonovi vyšla v Praze kniha "Pánové z prádely špinavých peněz". Při podpisování řekl novinářům: "Kdybych chtěl prát peníze, jedu do Čech". Autor žije v Anglii. Ve světě se pere denně na 300 miliard dol.; 90 procent pramení z drog. --Baťova Joe Buršák nám z Anglie poslal české a angl. znění hymny studentů Baťovy školy práce. Povzdech si: "Při všech radikálních změnách ve světě, doufám, že naše Baťa organizace má dostatek pravých pionýrů". --P. Kotvrda má konečně auto: ročník 1991, najeto 88.000 km, za 8.800 dol. Hodně pomohla propagace v "Australských Listech". --Vláda Jižní Afriky se obrátila i na vědce českého původu, aby zemi neopouštěli. --Malý Jaroslav Vašínský z Isny/Německo/ vystavoval úspěšně v Memmingen. Je známý také jako grafik. --Odbor kraj. a nevládních styků má novou adresu: Nad Zdvěrkou 16, 169 00 Praha 6-Břevnov. --"Střípky" z N. Zélandu přinesly informaci, že si gen. Eisenhower během svého pobytu v Praze povolal ze Zbraslavi autora písničky "Škoda lásky" Jaromíra Vejvodu a řekl do mikrofonu: "Tohle je muž, který nám pomohl vyhrát válku!" --Posledním zastavením Jana Husa před příchodem do Kostnice bylo město Biberach. --PhDr. Anna Krejčová, manželka prof. J. Krejčího z Lancaster University, zemřela začátkem srpna t. r. Při pohřbu byly 3 zástupkyně Sdružení čs. exulantů /Hlavatá, Kaplanová, Sulcová/. --Miloš Vocásek, puv. ze Slaného, přeje z Brazílie pěkné vánoce všem čtenářům "KL". --Š. Pazdera se věnuje problematice osob zavlčených do SSSR koncem války ze Slovenska. Jen asi 10 proc. se jich vrátilo. Dary lze poslat do Slovenské Sportovní v Bratislavě, č. konta 084830-0279458-579/0900. Od SAV nic nedostal. --M. Stárek zastupuje českou menšinu v Daruvaru jako poslanec v chorvatském parlamentu. --České filmy musí mít nyní na Slovensku slovenské podtitulky. --V Gold Coast v Austrálii se pohřešuje býv. policistka Hana Syslová, 22. Její rodiče uvažují o návratu do České republiky. --L. Bourignon-Slechtová z Paříže navštívila Franc. Institute v Praze a zjistila, že zástupce ředitele nevěděli, kdo byl prof. Ernest Dennis. Franc. autor de Broor napsal knížku o Praze, kde popisuje různé pudy. Dokonce mluví o "prdech" Čechů, když se nacpou knedlíky a zelím. Líbuše dílo nedoporučuje. --V Užhorodě slavili ukrajinští předáci, v čele s prez. L. Kučmou, připojení Počk. Rusi k Ukrajině v r. 45. Náklady přišly na 150.000 dolarů. --České Centrum v Bratislavě nemůže na své budově vyvěsit českou vlajku. Zakázal to slovenský ministr kultury. --Ve Vsetíně přednášel austr. konzultant slovenského původu G. Pazman, maj. řeknete, že jedete do Pardubic, jedete určitě firmy DALPAZ PTY. LTD. Má přednášet také v do Hradce. Ale já vím, že jedete do Pardubic. Kyjov. --Švédský Čech Jiří Pořízka, jinak otec slavné supermodelky, navštívil Prostějov.

Od chvíle, kdy česká velvyslankyně v Austrálii, paní Jaroslava David-Moserová, odešla do Prahy, se cítí naši krajané jako sirotci. Tak jim přirostla k srdci. Na snímku z Melbourne, Vict. z 28. X. 1991 jsou zleva: MUDr. David-Moserová, pi. Andělová a pi. Stuchlá. Obě nám napsali: "Paní Jara nám chybí!"

Málokdo ví, že poblíž Newcastle, NSW /žije tam mj. záp. letec Jaroslav Novák/ je městečko Toronto, dnes součást City of Lake Macquarie. Doug Carley /na obrázku/ se stal starostou tohoto města. Byl doposud ředitelem Toronto High School s 2.000 studenty. Prozradil nám, že se v příštích volbách bude ucházet o místo poslance za soc. dem. stranu. Jistě půjde dál, protože umí jednat s lidmi. Na snímku je také jeho paní Judy a dcera Leanne.

NAŠI V USA

Čeština se může studovat na dálku odkudkoliv. Info: U. of Texas at Austin, Independent Learning, P.O. Box 7700, Austin, TX, 78713-3461, USA. --Pivodní časopis pro české a moravské farmáře v Texasu, "Hospodář", byl založen v r. 1890 v Omaze, stát Nebraska. --7 největších organizací Karpatských Rusů v USA poslalo vládě Slovenska Interpelaci ve věci národnostního útlaku vůči svým bratrům na vých. Slovensku. V USA žije údajně na 750.000 osob rusínského původu. --V tisku doma pokračuje diskuse o případech doktorů Chalupy a Povolného. Poslední

článek, pod názvem "Snaha osvětlit činnost StB pokračuje", byl v "MF Dnes" 13. 10. 95. --Alexander a Alexandra Dolinayovi mají dalšího syna /Juliana/. Žijí ve Filadelfii. --V č. 6620 Wadsworth Blvd., Arvada, Colorado, se nachází znamenitý český restaurant "Golden Europe". Josef a Emilie Pallovi jsou z Moravy. Rezervace: /303/ 425-1246. --Při slavnostním otevření nového čs. střediska v Cedar Rapids, Iowa, se sešli 3 prezidenti: Clinton, Kováč a Havel. Městu říkal už senátor Vojta Beneš "české Athény". --Sparta Chicago oslavila 80. výročí založení zájezdem do "staré vlasti". Hrdlí kopanou také v Glasgow a v Manchesteru. --Biochemik dr. Tom Čech z U. of Colorado byl vyznamenán pres. Clintonem. --V Oakbrook, IL. se nachází zajímavé Muzeum Jednoty ČSA. --Bratři Mašínové, občané USA, by byli asi zatčeni, kdyby přiletěli do Prahy. Tisk doma také přišel, že rodný statek u Poděbrad zpět nedostanou. Někteří lidé však soudí, že by tam mělo být trvalé muzeum s památkami na gen. J. Mašína. --S pres. Clintonem se v USA sešel i starosta Frýdku-Místku P. Vyvíjal. --Největší česká hospoda na 15. ulici v Cedar Rapids se těšila, že k nim přijde na pivo prez. V. Havel. Vítal by ho velký nápis. Nepřišel. --V Dallas, TX vznikla "Nadace pro podporu moravských studentů na Agric. and Mechanical University", se základním kapitálem 250.000 dol. --"Věstník" v Chicagu přinesl historii Čs. národní rady americké. Výroční sjezd bude koncem dubna 1996. --Komplie Mašínových bratrů, Milan Pámer, 64, poslal z Floridy žádost o milost p. prezidentovi V. Havlovi a česká. Nedávno ho navštívil český právník, který ho vyslyšel bez ohlášení a v nepřítomnosti obhájce. --Soud Chalupa-Málek začal v Praze 25. 10. 95. Chalupa se nedostavil, prý z obavy před zatčením. Jinak Chalupa poslal dopis redakci "Satellitu" v Torontě, kde vyšel 19. 10. 95. --Podle plk. P. Říchlá ze Seaside, Oregon, by měli být bratři Mašínové v Galerii národních hrdinů. --Největším importérem Becherovky v USA je firma Golden State Spirits v Kalifornii, díky býv. lyžařskému šampionovi R. Slavičkoví. Populární je becherovka s teplým jablčným mostem. --V Brně vyšla kniha "Život pro jiné", z pera H. Břeňové. Tyká se dr. J. Papánka, který žil v USA. --Doporučujeme návštěvu restaurace "Škoda lásky" z Zbraslavi, jižně od Prahy. Skladatel Jaromír Vejvoda tam napsal populární polku, která se původně jmenovala Modřanská. Byla přeložena do všech jazyků na světě. --Skupina v USA narozených krajanů shrnula své dojmy po skončení kurzu češtiny v Suchdole konstatováním: "Kdyby tu nebylo tolik zlodějských band, bylo by tu krásně!", viz "Inf. Bulletin" Čs. ústavu zahraničního, č. 8/95, str. 4.

Nedávno zesnulý Mike Konvička /+ 31. 3. 1995 v Los Angeles/ obětoval svůj život rodině a čtenářům české knihy v USA. Typický sapa-dový vlastenec. Pracoval pilně a tiše. Pivodem byl Valach. Narodil se 22. 7. 23 v Tiché u Frenštátu pod Radhoštěm. Spolupracoval s některými aktivními exulanty, např. s Milanem Vyháňkem /Tasmánie/. Přátelé na Mírka Konvičku vzpomínají s vděčností.

Měsíčník humoru a srandy:

"Trnky-Brnky", Box 55, 763 12 Vizovice, ČR. US\$10 za rok..

* Bavi se dvě duše v ráji.
"Jaká byla poslední věta, kterou jste slyšel na zemi?"
"Byl to hlas mé ženy."
"A co vám říkala?"
"Když mne na chvíli pustíš k volant, budeš úplný anděl."

Náš dopisovatel Tóny Cífka z Denver, CO /uprostřed/ s Karlem Halaškou /vlevo/, s kterým maturoval na OA v Praze-Karlíně v 30. letech a s významných am. skautem Billesem Rogersem. Snímek je z oslavy 85. narozenin br. Antonína Cífky. Blahopřejeme!

Na nestorku amerických krajanů, pi. Emilii Welzlovou-Riškovou, si v Praze nedávno s nějakou me-dajlí k jejím 90. narozeninám nevzpaměli. Oslavila je v kruhu svých sokolských přátel v Miami, Florida. Po mnoho let řídila práci hlavní kanceláře Čs. národní rady americké v Chicagu a byla vydatnou pomocnicí několika předsedů této největší organizace našich amerických krajanů, včetně gen. Mikuláše Ferjenčíka. Je stále aktivní členkou Sokola v Miami. Nedávno se zasloužila, že v jednom místním parku byl znovuobnoven památník na počest starosty Chicaga Černáka, který pocházel z Klachna, a stal se obětí atentátu na presidenta Roosevelta. Protože výše zmíněná redigovala "Vestník", gratulujeme jí jako novinářce.

